

Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Інститут прикладного системного аналізу

Лабораторна робота № 4

з курсу «Чисельні методи 1» з теми «Методи розв'язання нелінійних систем» Варіант № 16

> Виконав студент 2 курсу групи КА-91 Панченко Єгор Станіславович перевірила старший викладач Хоменко Ольга Володимирівна

Завдання: розв'язати систему $\begin{cases} cos(y+0.5)+x=0.8\\ sin(x)-2y=1.6 \end{cases}$ методом простих ітерацій. Також розв'язати систему $\begin{cases} sin(x+y)-1.4x=0\\ x^2+y^2=1 \end{cases}$ методом

Ньютона.

1. Текст програм

```
#include <vector>
using namespace std;
namespace Laba4 {
    double eps = 1e-5;
   double f(double y) {
        return (0.8 - \cos(y + 0.5));
   double g(double x) {
        return (-0.8 + 0.5 * sin(x));
    pair<double, double> Subtract(pair<double, double> a, pair<double, double> b)
        return make_pair(a.first - b.first, a.second - b.second);
void SolveBySimpleIterationMethod() {
    vector < pair<double, double> > x;
    if (bool Correct = true; Correct == true) {
        x.push_back(make_pair(-0.13, -0.86));
        x.push_back(make_pair(10, 100));
        auto nextappr = make pair(Laba4::f(x.back().second),
Laba4::g(x.back().first));
        if (max(abs(nextappr.first - x.back().first), abs(nextappr.second -
x.back().second)) < Laba4::eps) {</pre>
            x.push_back(nextappr);
            break;
        x.push back(nextappr);
```

```
for (int i = 0; i < x.size(); i++) {
        printf("%d-th approximation:\n", i);
        printf("\tx, y = %10.5lf, %10.5lf\n", x[i].first, x[i].second);
        if (i > 0) {
            printf("\tdiff = \%10.5lf\n", max(abs(x[i].first - x[i - 1].first),
abs(x[i].second - x[i - 1].second)));
    printf("System translates into\n");
    printf("\t%10.5lf = %10.5lf\n", x.back().first, Laba4::f(x.back().second));
    printf("\t^{10.5}f = \%10.5f\n", x.back().second, Laba4::g(x.back().first));
vector < vector < double > > CalculateInverseAt(pair <double, double> p) {
    double x = p.first;
    vector < vector < double > > mat(2, vector < double > (2));
    mat[0][0] = 2 * y;
    mat[0][1] = -cos(x + y);
    mat[1][0] = -2 * x;
    mat[1][1] = cos(x + y) - 1.4;
    double det = mat[0][0] * mat[1][1] - mat[0][1] * mat[1][0];
    for (auto &i : mat) {
        for (auto &j : i) {
            j /= det;
    return mat;
pair<double, double> F(pair<double, double> x) {
    return make_pair(sin(x.first + x.second) - 1.4 * x.first, pow(x.first, 2) +
pow(x.second, 2) - 1);
pair < double, double > Mult(vector < vector < double > > invW, pair<double,</pre>
double> F) {
    return make pair(invW[0][0] * F.first + invW[0][1] * F.second,
            invW[1][0] * F.first + invW[1][1] * F.second);
void SolveByNewtonMethod() {
    vector < pair<double, double> > x;
    if (bool Correct = true; Correct == true) {
        x.push_back(make_pair(0.7, 0.7));
        x.push_back(make_pair(-5, 10));
        auto nextappr = Laba4::Subtract(x.back(),
Mult(CalculateInverseAt(*x.begin()), F(x.back())));
```

```
double diff = max(abs(nextappr.first - x.back().first),
abs(nextappr.second - x.back().second));
        if (diff < Laba4::eps) {</pre>
            x.push_back(nextappr);
            break;
        x.push back(nextappr);
    for (int i = 0; i < x.size(); i++) {</pre>
        printf("%d-th approximation:\n", i);
        printf("\tx, y = %10.5lf, %10.5lf\n", x[i].first, x[i].second);
        if (i > 0) {
            printf("\tdiff = %10.5lf\n", max(abs(x[i].first - x[i - 1].first),
abs(x[i].second - x[i - 1].second)));
    printf("System translates into\n");
    printf("\t%10.5lf = %10.5lf\n", sin(x.back().first + x.back().second) - 1.4 *
x.back().first, 0.0);
    printf("\t^{10.5}f = ^{10.5}f\n", pow(x.back().first, 2) + pow(x.back().second,
2) - 1, 0.0);
```

2. Результат роботи програм для методу простих ітерацій

По-перше, доведемо збіжність. Матриця Якобі матиме вигляд $\begin{pmatrix} 0 & \sin(y+0.5) \\ 0.5*\cos(x) & 0 \end{pmatrix}$. Оскільки сума абсолютних значень другого рядка не перевищує 0.5, а отже і 1. Отже, збіжність до розв'язку є.

№ ітерації	x_1	x_2	$\left\ x^{(k)} - x^{(k-1)} \right\ $
0	-0.13	-0.86	-
1	-0.1359	-0.86482	0.00590
2	-0.13419	-0.86774	0.00292
3	-0.13314	-0.86689	0.00105
4	-0.13345	-0.86637	0.00052
5	-0.13363	-0.86653	0.00019
6	-0.13358	-0.86662	0.00009
7	-0.13355	-0.86659	0.00003

8	-0.13355	-0.86657	0.00002
9	-0.13356	-0.86658	0.00001

3. Результати роботи програми для методу Ньютона

№ ітерації	x_1	x_2	$\left\ x^{(k)}-x^{(k-1)}\right\ $
0	0.7	0.7	-
1	0.70563	0.70866	0.00866
2	0.70555	0.70866	0.00008
3	0.70555	0.70866	0.00000

4. Вивід програми

```
0-th approximation:
       diff = 0.00292
3-th approximation:
       x, y = -0.13314, -0.86689
diff = 0.00105
4-th approximation:
5-th approximation:
       diff = 0.00009
8-th approximation:
9-th approximation:
       diff = 0.00001
System translates into
        -0.86658 = -0.86658
0-th approximation:
       x, y = 0.70563, 0.70866
diff = 0.00866
       x, y = 0.70555,
diff = 0.00008
```

5. Висновок

У ході виконання лабораторної роботи було програмно реалізовано метод простих ітерацій та спрощений метод Ньютона для розв'язку заданих систем. Для методу простих ітерацій було перевірено умови збіжності. Було зроблено висновок, що послідовність ітерацій збігається до розв'язку системи. Це можна перевірити емпіричним шляхом, якщо задавати різні

початкові наближення. Для спрощеного методу Ньютона глобальної збіжності як такої немає. Це можна перевірити, задавши дуже далекі від розв'язку початкові наближення.